

Du har låtit din kärlek få försvinna

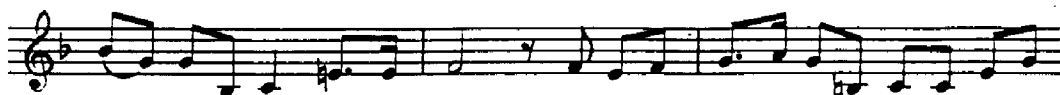
Sverige

1. Du har lå - tit din kär - lek få för - svin - na lik - som stjär - nan, på

him-me-len den blå. Du har lå - tit din kär-lek få för - svin - na, att jag

ald - rig dig ä - ga kan få. Men ett är det, jag vill dig sä - ga: Om jag

ald - rig får dig ä - ga, ing - en gos - se be - ha - gar mig mer.

2. Om jag ägde blott tusen på tusen
och allt glimmade i silver och guld,
ty då vore jag ej av dig förskjuten,
nej, då vore du blott trogen och huld.
Men se alla rikedomar
vill jag likna vid de blommor,
som om aftonen faller omkull.

3. Jag har trott att ditt hjärta var ett tempel,
där ej falskhet och svek skulle bo.
Men det var för mig ett levande exempel
att man aldrig på gossar skall tro.
Många falska ord de tala,
många flickor de bedraga,
stackars flickor som lättrogna är.

4. Nu slutar jag den dejliga sången,
som jag hörde utav fåglarnas röst.
I mitt hjärta det innerligen svider,
då jag har här i världen ingen tröst.
Intet lyser för mitt öga,
ingen kärlek får jag höra,
jag har trott att all kärlek är förlöst.